

1 Opening en welkomstwoord door wvd. burgemeester Rob van der Zwaag

Rob van der Zwaag

Goedemiddag allemaal. Welkom bij deze buitengewone raadsvergadering. Een speciaal welkom aan onze commissaris van de Koning, de heer Van Dijk, en de kabinetschef, de heer Dalenoord. Natuurlijk ook de familie Pol van harte welkom bij deze raadsvergadering. Ik moet de raadsleden Dros van GroenLinks en Oosterhof van Texels Belang afmelden. Die kunnen helaas niet aanwezig zijn vandaag. Dan geef ik het woord aan de heer Huisman van de VVD. Voorzitter, dank u dat ik iets mag vertellen over de leerzame middag die de aantredend burgemeester en de vandaag aanwezige Overkanters tegemoet gaan. We hebben namelijk een speciale introductie tot Texel voor u allen gepland. Geachte aantredend burgemeester, beste Mark. Klinkt dat te familiair? Nou, wen er maar aan, want Texelaars zijn recht voor hun raap en lekker informeel. Ik moet overigens voorzichtig zijn met wat ik zeg, want ik ben geen echte Texelaar, dus we hebben iets gemeen met elkaar. Ik ben net zoals zovelen aangespoeld, maar ik kan je vertellen

Albert Huisman VVD Texel

dat de echte Texelaars en zij die hier al lang wonen leuke mensen zijn. We houden van een verzetje. We zeggen elkaar de waarheid, maar blijven even goeie vrienden, want we zitten op een eiland en we moeten het met elkaar doen. Nog een paar kleine dingen. Ik weet niet hoe punctueel je bent, maar het eiland heeft een eigen tempo en dat is minder gejaagd dan aan de overkant. We leggen nog wel een keer uit over een Texels kwartiertje. We zijn trots op het eiland en we verwachten ook dat je dat te vuur en te zwaard gaat uitdragen. Daarom is het belangrijk dat je je sterk maakt voor onze tradities en gebruiken, zoals de Meierblis en Ouwe Sunder. Sommige dingen gaan hier een beetje anders. Wat we vooral van u willen, is dat u onze onafhankelijkheid verdedigt. Samenwerken is prima, maar we willen echt geen onderdeel zijn van Den Helder. Sorry burgemeester Den Helder. Het zijn zomaar wat zaken die belangrijk zijn voor een beginnend burgemeester om te weten. Deze middag gaan we nog het een en ander aan u meegeven over Texelse tradities en gebruiken. Voorzitter, ik klap niet verder uit de school. Ik wens alle aanwezigen een leerzame middag op zijn Texels. Bedankt voor uw bijdrage. Agendapunt twee is het vaststellen van de agenda. Dat zullen we met zijn allen doen, denk ik? Die is bij deze unaniem vastgesteld. Dan kunnen we naar agendapunt drie, het optreden van ARTEX. Dames, kom binnen. Dank voor het mooie optreden. De jeugd heeft de toekomst. Dan gaan we naar agendapunt vier. Er is nog een stukje. Ik wilde te snel gaan. Ik zag t-shirts van ARTEX. Gaat uw gang. Fantastisch! Dan kunnen we nu naar agendapunt vier. Dat is de beëdiging en installatie van de heer Mark Pol als burgemeester van de gemeente Texel door de commissaris van de Koning, de heer Van Dijk. Aan u het woord. Als dat geen mooie ontvangst is? Een beetje als de oude Grieken: kunst, cultuur en politiek dicht bij elkaar. Ik neem aan dat bij iedere raadsvergadering u voortaan eerst een dansje en dan een stukje muziek heeft. Daarna ook nog een beetje samen vergaderen en dan mooie besluiten nemen voor Texel,

Rob van der Zwaag

want dat is denk ik wat van belang is. Overkanter, plakker, ik voel me dan ook maar

2 Vaststelling van de agenda

Rob van der Zwaag

een Overkanter.

3 *** ARTEX ***

Rob van der Zwaag

Het voelde ook een beetje als thuiskomen, want ik heb nog nooit een jaar gehad dat ik zo vaak op Texel ben geweest als dit jaar. Daar kom ik straks nog even op terug. Volgens mij had Mark Pol ook een vooruitziende blik, want: 'Op een dag blijven we.' Zo begon jouw sollicitatiebrief, Mark, voor het burgemeesterschap van

Texel. Dat is bijzonder: 'Op een dag blijven we.' In deze vijf woorden zitten wat mij betreft motivatie, dankbaarheid, maar ook vastbeslotenheid. Dat weten we ondertussen, want dat heb je vast nodig als burgemeester op Texel om daar een succes van te maken. Mark, je bent iemand met ervaring in het lokale bestuur. De laatste jaren werkte je in het bedrijfsleven met opdrachten voor de publieke sector. Je zou zeggen een prachtige voorbereiding. Terwijl je nog jong bent, 37 jaar en vol met energie. Laat ik eerst wat zeggen over het ambt waar je naar gesolliciteerd hebt. Burgemeester mogen zijn is een prachtige baan, maar dames en heren, niet altijd een eenvoudige. Om een goede burgemeester te zijn moet je veel in huis hebben. Zeker ook op Texel. Van de burgemeester wordt veel gevraagd. Je bent een belangrijke verbinder tussen mensen en partijen, maar je bent ook degene die boven de partijen staat. Mensen verwachten veel van je op vaak verschillende manieren, maar ze willen ook je steun hebben in moeilijke tijden. Ze eisen stabiliteit als de golven hoog gaan. De golven gaan soms hoog, ook hier op Texel en niet alleen op het strand, kan ik u zeggen. Ze willen je zien en horen en als er iets te vieren valt, willen ze dat je erbij bent. Je bent vaak dus het middelpunt, maar dat kan soms als burgemeester best wel eens eenzaam voelen, want van een burgemeester is er maar één. We noemen dat weleens institutionele eenzaamheid, juist omdat je onafhankelijk bent. Dat betekent soms ook dat je als burgemeester alleen voor beslissingen staat. Deze zomer had ik de eer om de rede van Texel te mogen houden. Een eer en ik heb daar Texel wel eens een beetje vergeleken met een escape room. Niet met een onafhankelijke republiek, zoals net werd aangegeven, maar met een escape room. Wel in een hele positieve context. Het eiland zorgt ervoor dat je problemen met elkaar oplost. Je bent hier misschien wel meer dan op het vaste land op elkaar aangewezen. Dat vraagt een soort vertrouwen van elkaar. Dat vertrouwen is niet altijd overal in Nederland meer vanzelfsprekend op dit moment. Ook het eiland heeft problemen die in heel Nederland steeds ingewikkelder lijken te worden. Water en stikstof, er is of te weinig of te veel van. Tegenwoordig krijgt alles het woord crisis. In de rede van Texel heb ik ervoor gepleit dat problemen slechts opgelost kunnen worden als ze gevoeld worden als een gemeenschappelijke en gezamenlijke verantwoordelijkheid. Op Texel - dat hebben we onlangs weer mogen ervaren met een prachtig werkbezoek - hebben we dat bijvoorbeeld gezien met het zoetwater. In de zomer een tekort en de boeren mogen dan geen water gebruiken. Alhoewel het er vandaag niet naar uitziet dat er te weinig water is, is de verwachting dat het in de toekomst zomers veel vaker zal gaan voorkomen. Droge zomers. In plaats van de handen in wanhoop omhoog te richten en te spreken van een watercrisis, bent u met elkaar aan het werk gegaan. De boeren, samen met onder andere de provincie en vele andere betrokkenen, zijn aan de slag gegaan met een prachtige pilot. Het regenwater wat nu valt wordt ondergronds opgeslagen en in de zomer kan dit gebruikt worden als er een tekort is. Dat is volgens mij de manier waarop je problemen aanpakt en oplost. Zomers lijkt Texel wel op een harmonica die uitgetrokken wordt. Dan is Texel vol. Eigenlijk zou je kunnen zeggen: Texel groeit dan meerdere keren en gaat over de kop met toeristen. Een miljoen toeristen op 13.000 inwoners. Dat is veel en daar krijg je als burgemeester ook mee te maken. Of het echt veel is, weet ik niet, want dat is eigenlijk misschien helemaal niet de vraag. Het is wel een problematiek waar Texel zich mee bezighoudt. De andere kant van deze medaille is natuurlijk dat 80 procent van de bevolking hun brood verdient met deze toeristen. Dat vraagt veel van de burgemeester - het is een belangrijk onderdeel van de portefeuille van de burgemeester - voor de openbare orde en veiligheid. Natuurlijk, op een afstandje lijkt hier alles mooi en vredig, maar als je zoveel mensen op een eiland bij elkaar zet, dan verzeker ik u dat je echt wel een goede burgermeester nodig hebt. Anders wordt het alsnog een ongeorganiseerde bende. Dat zit soms in kleine dingen. Zwerfvuil in natuurgebieden, files naar de stranden en foutparkeerders in de winkelstraat. Ik kan u zeggen, op Texel kunnen mensen zich daar soms best aan ergeren en dan spreken ze de burgemeester rechtstreeks aan. Het zit ook in grote zaken. Hoe zorg je ervoor dat het hier allemaal lekker loopt, dat de mensen voldoende kunnen eten, dat er genoeg drinkwater is - ik gaf het net al aan - geen overlast in het uitgaansleven? Kortom, samen zorgen dat Texel op een goede manier functioneert. Texel is natuurlijk veel meer dan een vakantieparadijs en dat heb ik de afgelopen jaren zelf ook mogen ervaren. Het is een prachtig waddeneiland, één van de waddeneilanden. In mei hadden we het voorrecht om het Koninklijk paar hier te mogen ontvangen met een streekbezoek. Ik kan u zeggen: als ik de Koning wel eens tegenkom, dan hebben we het er nog wel eens over. Ondanks het feit dat het zo nu en dan een beetje regende, is het een bezoek geweest wat absoluut indruk heeft gemaakt. Dat is mooi. Vijf eilanden in twee dagen. Het was een voorrecht. Ik denk niet dat ik ooit nog ga meemaken dat ik in twee dagen vijf waddeneilanden mag bezoeken. Het heeft ons, en mij zeker, doen beseffen dat er veel uitdagingen zijn op de eilanden. Om aantrekkelijk te blijven voor de bewoners is het natuurlijk belangrijk dat de basisvoorzieningen op de eilanden op orde blijven. Zonder deze basisvoorzieningen verliezen de eilanden hun kracht die nodig is voor een hechte gemeenschap. Het is fijn om te zien dat de Regiodeal, die samen met de andere waddeneilanden is gesloten, daar heel belangrijk in is. Net als het Rijk leveren we hier als provincie Noord-Holland een belangrijke bijdrage in. Texel is voor ons het eiland wat hoort bij de Kop van Noord-Holland. Belangrijke economische ontwikkelingen voor de toekomst zijn natuurlijk in die Kop gaande, maar dus ook hier. Ook de Kop heeft de Regiodeal gesloten. Een

belangrijke deal waar het Rijk en de provincie aan bijdragen. Ook daar wordt geïnvesteerd in kennis, innovatie en vooral de energietransitie en de waterstofeconomie. Kortom, Texel zit daar overal bij. Twee Regiodeals. Mark, om terug te komen bij jou. 'Op een dag blijven we.' Ik zei het al, zo begon jouw sollicitatiebrief. Ik vind ook het woordje 'we' hier heel veelzeggend, want je bent niet alleen naar dit eiland gekomen. Je hebt je gezin meegenomen. Het is nooit een beslissing die je als burgemeester alleen neemt. Die neem je samen als gezin. Terecht, want je vraagt ook veel van hen. Op een eiland weet iedereen wie je bent. De mensen weten dat je bij de burgemeester hoort als je de burgemeestersvrouw bent. Je zei ooit in een interview: "Ik houd van de publieke zaak en de lokale politiek." Hou dat vast, want het is inderdaad prachtig om je energie en je tijd aan die publieke zaak te mogen geven. Wat je ook hebt gezegd is dat je een burgemeester wil zijn voor iedereen. Ik las zelfs dat je tijdens het eten in een restaurant gestoord mag worden door de Texelaars. Ik weet niet of je daar spijt van gaat krijgen. Je hebt het zelf gezegd. Ik zal je erop beoordelen na een jaar en ik zal kijken of het in klankbord-gesprek wat je hebt met de Vertrouwenscommissie van de gemeenteraad terugkomt. Ik denk eerlijk gezegd dat je vrouw daar ook wel een mening over heeft,

4 Beëdiging en installatie van de heer Mark Pol als burgemeester van de gemeente Texel door de commissaris van de Koning Van Dijk

Rob van der Zwaag

dus wat dat betreft komt het wel goed. Fijn dat jullie hier samen zijn en ik wens jullie natuurlijk een ontzettend fijne tijd toe op dit prachtige eiland. Zo een ontvangst en begin van deze raadsvergadering met dans en muziek, dat wens ik u en u allen ook naar de toekomst toe. Ik denk dat het nu tijd is om over te gaan tot het officiële gedeelte van deze bijeenkomst: het afleggen van de eed of belofte door de toekomstige burgemeester van Texel, Mark Pol.

A.Th.H. van Dijk (CdK)

Wilt u gaan staan? Ik doe het vanaf deze plek. Mark komt hier staan, zodat het ook hoorbaar is in de microfoon. Mark Pol, u bent bij Koninklijk Besluit van 4 december 2023 met ingang van 20 december 2023 benoemd tot burgemeester van de gemeente Texel. Door naar mij te bevestigen met de woorden 'dat verklaar en belof ik', legt u in mijn handen, commissaris van de Koning in de provincie Noord-Holland, ter voldoening aan artikel 65 van de Gemeentewet de volgende belofte af: ik verklaar en belof dat ik, om tot burgemeester benoemd te worden, rechtstreeks noch middellijk, onder welke naam of welk voorwendsel ook, enige gift of gunst heb gegeven of beloofd. Ik verklaar en belof dat ik, om iets in dit ambt te doen of te laten, rechtstreeks noch middellijk enig geschenk of enige belofte heb aangenomen of zal aannemen. Ik verklaar en belof dat ik getrouw zal zijn aan de Grondwet, dat ik de wetten zal nakomen en dat ik mijn plichten als burgemeester naar eer en geweten zal vervullen. Burgemeester? Dat verklaar en belof ik. Van harte gefeliciteerd. Dan mag ik je uitnodigen tot het tekenen van het procesverbaal. Dan gaan wij naar het volgende punt en dat is Texels Dialect. Goeiemiddag allegaar! Wij ben vraagt om wat te vertellen op sin Tessels. Het Tessels, ons mooie dialect van ons eiland, goed bewaard. Burgemeester, als je dat wordt, dan weet je wel wat je te doen krijgt. We hebben het dus opzocht op de site van de gemeente en het is een hele wasliest. Moet je eens horen: veul regelwerk, zorgen dat alles goed gaat bij de gemeente en voor ons als Tesselaars, dienstverlening - ik heb het net al hoord - is alles. De pliessie, de brandweer, overleg met de horeca, de reddingsboot, Waterstaat en het Hoogheemraadschap Water genoeg, zouwen we zeggen. We lopen temet allegaar met natte biene. Dan is ie ook nog strandfonder, gaat ie over de handhaving, klachten en bezwaren. Buuten Texel nog met de aare eilanden, de regio, de preventie en ook nog, als het nodig is, het kabinet. Tot Den Haag aan toe. Een duuzendpoot. Daar hebben we het hmet een woord mee zeit. Maar ja, hij moet nog wel wat te weten komen over Texel. We kennen nog wel wat vertellen over het ien en aar. Hè, Gerard? Zo is dat. Wat is een Texelaar? Dat kennen drie dingen wezen. De eerste Tesselaar is een mens die op Texel weunt. Tweedes, het wereldberoemde skééperas Tesselaar. Als derdes Tesselaar: onze eigen Tesselse krant, die twee keer in de week komt en weer alle nootjes in staan. Laten we beginnen met de mensen hier, de Tesselaars. Die bènne d'r heel erg groos op om op Texel te weunen. Als mensen zeggen 'in Texel', dan vinden we dat niet zo aardig. Nee, niet dat we [onhoorbaar] halen, maar het zit ons wel heel erg hoog. Tesselaar bènne harde werkers, samen de schouders eronder zetten, heel erg betrokken met alles wat er op

Tessel beurt, maar d'r eigen niet alles zeggen laten deur de hoge heren. Zeker niet als het allegaar door mense achter het bureau bekonkeld wordt. Dan gooit ie zijn kont tegen de krib. Dat waait meestal ook zachtjes weer over, want je hebt mekaar allegaar hard nodig hier. Je komt mekaar ook overal weer teugen. Tesselaars bènne ook gek op het historisch [onhoorbaar] gebruik. Ze maken dan gebruik van alles wat de Tesselse natuur geeft, zoals jutten, stropen, [onhoorbaar], bessen en bramen plukken. Dat beurde vroeger. Toen meer uut armoed. Ook bènne d'r veul Tesselaars die deel uutmaken van zang, muziek, toneel, cultuur en sportverenigingen. Het meest groos bènne we denk ik wel op de TESO. Ruum 100 jaar leden opricht deur Tesselaars die het zat was met het gepruts en slechte diensten, de scheepvaartmaatschappijen van de vaste wal. "Dat kenne we zelf beter", vonden ze. Ze skreve een vergadering uut. Daarin vroege ze iedereen om aandeelhouver te worden. Zo richten ze met sien alle in 1907 de TESO op. TESO is met honderdjarig bestaan ook nog Koninklijk worden. Dan hie je goed daen, want dat word je niet zomaar. Texel is Nederland in het klein. Dat zeggen ze weleens. Maar het is ook een stad, al meer dan 600 jaar. We hebben zeven dorpen, bos, strand, heid, dieke en polders. We hebben visserij, landbouw, veeteelt en ook nog die veule badgasten weer ze het net al over hadden. Maar d'r is één stuk Texel weer je veul Tesselaars zien ken. De skepe dan. Op De Hoge Berg hierachter. De Hoge Berg is echt oud Tessels land. Vormt in de leste iestied. Deer zie je de skéepeboete en de tuunwalle. Samen heul oud Tessels. Als je deur loopt gaat je Tesselse hart open. Die tuunwalle bènne maakt van ruutzooie. Zweer werk om ze te maken. Vroeger seie se: je krijgt er lange armen en wiede neusgaten van. Maar er was toen niks aars om het land van elkaar te skije. Op die oude tuunwalle groeien hele aparte plantjes en blompies die je nergens aars ziet. Als je seumers over die weg is loopt, dan word je vanzelf helegaar bled van. Dan zie je ook de boete, de skéepeboete midden in het land met de kont in de westenwind. Die bènne om te skulen voor de skéepe. Vroeger ook een plek voor de ram, voeropslag aare dingen voor de skéepe. Nou worden ze temet niet meer gebruikt. De boeren kenne d'r niet zoveel meer mee. D'r wassen d'r altòs veul. D'r bènne nou nog veuls te weinig van over. Laten we die boete, die er nou nog bènne goed bewaren. Gelukkig is er een nieuwe regeling voor in de maak. Het jaar deur. Twie dingen bènne van groot belang op Texel. Het Tesselse telefoonboekje en de kalender. Als je het boek je hoofd ken, begin je al aardig wat op een Tesselaar te lieken. Op Texel weunen heel wat bakkers en wittes en om die uut mekaar te houden kregen die bijnamen. Dan vragen ze op Texel: "Van wie is 't d'r ientje?" Dan de kalender, die is nodig om alle datums van Tesselse feesten gebruiken op te skreven, zoals de Meierblis, de Tesselse Bevrijdingsdag [onhoorbaar] Pinksterkrop, Bossiesdag, Sunderklaas inhale en Ouwe Sunderklaas. Het is maar dat u het weet. Dan begint het met de Meierblis. Op 30 april brandt de Meierblis al eeuwenlang. Altòs op deuze dag. De jongens halen van tevoren alles op wat brandbaar is. Als de grote skoonmaak bezig was, dan kon rommel naar de blis. Hier is nog een oud versie van: Hooi, hooi, hei je gien strooi? Hei je gien ouwe manden? Dan zellen we de Meierblis branden. Hekken en stekken en jotten en palen, as je niet geeft dan komme we ze halen. Boer, laat je hekken en stekken maar staan, dan zellen we z' aan enden en brokken slaan. D'r wasse deurpe met twie blisse. Dan weer het strijd, want wie had de grootste. D'r weer ook om vochte. Het was soms temet oorlog. As ze hem van mekaar in de brand steken konde, dan beurde dat wel is. Maar aan het begin van de avond, als het donker weer, dan gon de brand erin. Een feest, een groot vuur. Aan een iezerdraedje worden èrrepels rege. Die worden poft in 't vuur. Dan die swart blakerde skil peuterde jeeraf, zout erop, heerlijk altòs. Er is een tied weest dat alles op de blis ging. Ook echt alles. Vullis en ook autobanden, want dan rookte het zo lekker. Nou, [onhoorbaar] want de provincie die wou het verbieden. Heel Texel natuurlijk zijn achterste bieten, want dat gong niet deur, onze Meierblis. Da's van ons, daar heb een aar niks over te zeggen. De burgemeester het toen wat praat en die is overal bij langswest. Se seid: as we het nou effies aars zouden doen, weer met skoon hout net als vroeger, dat het dan nog wel kon. Se het ook met de provincie praat en zo is het weer goedkome en gaat de blis elk jaar op 30 april nog weer in de brand. Nou effies een tussendeurtje. Kuukelehaantje Kippekont, de versjes van Theo Timmer. Het hiet: In de seumer. 'In de seumer bee de bóót guult 't van de goste. De huusies puule uut De Kóóg, 't strand is amper gróóot genog voor al die bléeke boste. Wat doene de goste, wat komme ze te doen? Ze komme met d'r cente en dan krigge ze een soen. Een soen van De Haan, een soen van De Beer, een soen van Jaap Dekker en tot kiekkes maar weer. Na de seumer komt de herfst en vaak slecht weer en harde wind. In die tied waren de mannen van de hore altòs paraat. Miskien raakte er wel een skip op de gronde. Al had je dan allien wat planke, alles was meenomen want zo breed hadden ze het niet. Op een zondag smeed de man de deur van de kerk van de open en die zei: "Skip op het strand!" Kerk liep leeg. Het Franse stoomskip Perdreau was op de haaksgronde lopen en sloeg hillegaar uit mekaar. D'r spoelden kisten aan en die wiere openbroken door de jutters. Whiskey en cognac. De strandvonder, burgemeester dus, was al gauw erbij

Rob van der Zwaag

met de pliessie en de douane. Maar toch waren er al veel die een of meer kisten

5 *** Texels Dialect ***

Rob van der Zwaag

in de dune sjouwt hadden. Ook de kotters gingen erop uut om de kisten die nog op zee dreven op te vissen. Alles wat ze hadden moest stiekem naar huus bracht worden.

A.Th.H. van Dijk (CdK)

Onderweg wier er alvast wel een slokkie nomen want het was koud weer. Maar bij het strandslag zagen een paar jutters dat de strandvonder [onhoorbaar] op slee had. Nou, weerom zou je moeilijk doen als het makkelijk ken. Hij was veerder op het strand bezig en de jutter sleepte zoveel mogelijk kiste als ze konden de duune in en verstopte ze in de hei. De strandvonder zag het uut de verte. Die zag ze skarrele en vertrouwde het voor geen cent. Hij erop an. De jutter smeerde 'm en de strandvonder telde sien kisten, maar het aantal klopte niet. Een dag later kregen alle jutters van de horen bezoek van de pliessie. Alles wir overhoop haalt. Het huus, de skuur, het streetje wir openbroken, de regenbak wir leegvist, maar ze vonden niks want die jutters wisten wel weer ze het verbergen moesten. Ze vertelde later, die jutters, dat ze in de tied derna nog heel wat keren de veldwachter met een donkere blik tegekomen waren. Ouwe Sunderklaas is wel het mooiste feest op Texel. Je ken er al vroeg mee beginnen. Het begint allemaal mee te doen met de jeugd, zeg maar vanaf een jaar of acht. Dan begin je met speulen. Dat leer je van de ouwelui, opa en omoe of als het meezit op skool. Je beeld dan wat uut van wat ergens op Texel beurt is of beuren moet. Zoals nou ook, er is een nieuwe burgemeester komen en dan speel je erover. Dat ken de [onhoorbaar] worden, mar je kan het ook tegen de mense seien die te kieken staren. Zo leer je alle jaren hoe het aars of beter ken. Je ken wel spelen tot dik in de 80, als de geest maar goed is. Van de nieuwe burgemeester weten we nou nog niet zoveel, maar aankomend jaar wordt die vast wel knipt en schoren. Dan ken het zomaar wezen dat in ieder durrep een burgemeester rondloopt die wat vreemde [onhoorbaar] uuthaalt en daer moet ie dan maar teugen kennen. Op de hak nemen en skerp spelen hoort erbij, maar beledigen, nee, doenne we niet! De teksten bènne meest in Tessels dialect, dus het is zaak om Tessels te leren. Daar het ie nu een jaar de tied voor en dat moet makkelijk kenne, liekt ons. Zo druk sal ie het hier toch wel nie krijgen. D'r is nog één oud gebruik. Ken van pas komen, maar je weet het niet. Vroeger in de dorpen ston je van je huus uut geliek op street. In een paar durrepen hier is het in die oude streetjes nog zo. Iedereen hield dat stukje street zo breed als z'n huus skoon van vuulte en rommel. Dat moest tot de helft van de street, want de aare helft was voor de overburen. Had je die niet, dan had je pech, want dan was het hele stuk voor jou. We weten nog niet weer de nieuwe burgemeester te weunen komt, maar laat ie er alvast maar rekening mee houden dat ie een oud èrrepel skillertje klaar legt voor het pluze. Of hij moet natuurlijk aan een sandweggie komme weunen, dan hoeft het niet. Dat heuren we of sien we wel. Het is dan wel so dat je geliek ook je buren goed kennen leert en je hoofd leegmaken ken met pluzen. Dat zal straks ook wel eens nodig wezen met zo'n drukke baan, want af en toe zal je hoofd wel op een pentje staan. Nog zomaar wat woorden die je nog veul horen sal: stroffelen, kneteren, proffelen, kokkebombert, boeskippe doen, skéép, koppies en [onhoorbaar] tied, sukerdetaai, opgelapte spak, in het sis, sommeltjes, rammelement, heintje vaar en anderen horen en [onhoorbaar]. Om het te leren hebben we een kadootje meenomen, de Tesselse woordenboeken en wat boekjes met verhalen. Die geven we u straks. Dan is nu het woord aan de heer Ran, vicevoorzitter van de gemeenteraad. Dank u wel, voorzitter. In dit geval voornamelijk als voorzitter van de Vertrouwenscommissie. Beste Mark, Charlene en Tijn. Jurre is volgens mij even naar buiten. Het begon wel lang te duren, inderdaad. Wat fijn om jullie hier te zien op Texel. De vorige keer dat we jullie allen gezamenlijk gezien hebben was op een regenachtige zaterdagmiddag bij jullie thuis in Almere. Daar kom ik zo meteen nog even op terug. Mark, ik zei het zou juist ook al tegen je: het is lastiger om een speech te geven voor iemand die begint aan een nieuwe uitdaging, dan voor iemand die afscheid neemt. Zeker omdat het overgrote deel van de gesprekken die we gevoerd hebben vertrouwelijk zijn, dus daar kan ik niet over uitweiden. Ik zal me daarom beperken tot het proces wat we hebben doorlopen om tot jouw voordracht te komen. Dat gehele proces heeft ruim tien maanden geduurd. Dat ligt niet aan jou, dat was van tevoren bekend, maar het is een lange periode. Omdat ik erachter ben gekomen dat het lastig is om iemand die je kort kent toe te spreken, kijk ik heel erg uit naar de nieuwjaarstoespraak die jij over iets meer dan twee weken gaat houden hier in het gemeentehuis. Op 7 februari werd bekend dat de gemeenteraad van Venray Michiel zou voordragen als nieuwe burgemeester. Dan gebeurt er in een paar weken echt ontzettend veel. Nog geen twee weken later heeft de Vertrouwenscommissie - toen nog niet officieel de Vertrouwenscommissie - het eerste gesprek gehad met de commissaris van de Koning. We moesten komen tot een profielschets. Al snel kwamen we tot de conclusie dat het wenselijk was om daar ondersteuning bij te krijgen. Met die keuze ben ik nog steeds heel erg blij. Niet alleen vijftien raadsleden hebben zich bemoeid met de tekst, we waren het er ook snel over eens dat alle Texelaars mochten meedenken over de

profielschets. Uiteindelijk hebben 605 Texelaars input gegeven voor de profielschets. Toen kwam de grootste uitdaging, want probeer daar maar eens een verhaal van te maken en te zorgen dat al die vijftien eigenwijze raadsleden zich daarin kunnen vinden. Dankzij het engelengeduld en de overtuigingskracht van Jochem Hoogenboom... Hij is aanwezig. Nogmaals dank voor de begeleiding. Goed dat je er was. Mede dankzij jouw inzet zijn wij gekomen tot deze hele mooie profielschets. De commissaris van de Koning heeft ook in een aantal gevallen na ons nog gezegd: "Gemeente, kijk eens even goed naar de profielschets van Texel, want daar kunnen jullie een mooi voorbeeld aannemen." Zei ik iets verkeerd? De uitkomst van al dit werk is de profielschets. Volgens onze profielschets was Texel op zoek naar een gedreven teamspeler met uitstraling. Dat was het kader dat de Vertrouwenscommissie heeft meegekregen van de gemeenteraad. Er waren 31 sollicitanten die hoopten dat de Vertrouwenscommissie in hen die gedreven teamspeler zag. We hebben veel gesprekken gevoerd. Daar zal ik inhoudelijk niet op ingaan, want dat mag niet. Wat me goed bij zal blijven zijn de telefoongesprekken die ik vervolgens gevoerd heb om kandidaten wel of niet uit te nodigen voor een tweede gesprek. Daar was een patroon in te herkennen, want de telefoontjes waren aangekondigd. Eigenlijk nam iedereen die ik belde de telefoon binnen vijf seconden op, maar Mark, jij nam helemaal niet op. Achteraf best logisch, want het was een dinsdagavond en de dinsdagavond is jouw vaste padel-avond. Niet veel later belde je terug en uiteindelijk is het goedgekomen, want hier zit je. Toen ik las dat je wethouder Financiën was in Almere in de aanloop naar de Floriade heb ik wel even moeten slikken. Ik geloof niet dat we op Texel de ambitie hebben om een Floriade te gaan organiseren en de meeste mensen leren van dingen die niet goed zijn gegaan. Daar ga ik bij jou ook zeker van uit. Ik wil nog even aanstippen waarom de Vertrouwenscommissie heeft besloten om jou voor te dragen. Ik zal een aantal punten van de aantekeningen van de leden van de commissie benoemen. Ik ben benieuwd of je jezelf daarin herkent. Volgens de Vertrouwenscommissie ben je enthousiast en gretig, goed voorbereid en ingelezen, analytisch sterk, je bent een snelle denker en in staat om vanuit meerdere perspectieven naar een probleem te kijken. Je hebt een sterke motivatie. Wat me vooral opviel is dat je de tijd neemt om even na te denken om vervolgens met een doordacht antwoord te komen. Wat we met zijn alle zagen was een mooie mix tussen het kwetsbaar opstellen, afwegingen kenbaar maken en vervolgens handelen. In het persbericht wat op 12 oktober verscheen na het verlossende telefoontje - deze keer nam je wel direct op - heb ik het samengevat. Er staat in het persbericht: 'Je bent enthousiast, gretig, goed voorbereid en ingelezen, scherp in de aanpak van dingen, analytisch sterk, een verbinder in politiek speelveld met een sterke motivatie, een ervaren bestuurder die in staat is om vanuit meerdere perspectieven naar een probleem te kijken.' Ik denk dat het de gesprekken die wij hebben gevoerd heel erg goed samenvat. Nog even terug naar die regenachtige zaterdagmiddag, want tijdens sollicitatiegesprekken is het niet altijd makkelijk om een volledig beeld van iemand te krijgen. In Almere hebben we kennis kunnen maken met je prachtige gezin en dat maakte in mijn optiek het beeld echt volledig. We werden met open armen ontvangen. We kregen een heerlijke lunch aangeboden. De huis-gerookte zalm ga je me echt nog een keer leren hoe je die maakt. De Sinterklaasliedjes op dat moment maakten het helemaal af. Mark, het bezoek in Almere heeft mij bevestigd dat wij onze gedreven teamspeler met uitstraling hebben gevonden. Vanaf deze plek wil ik de leden van de Vertrouwenscommissie en ook zeker de adviseurs van de Vertrouwenscommissie nogmaals ontzettend bedanken voor alle inspanningen die zij hebben verricht. De reis van de Vertrouwenscommissie is nog niet afgelopen, want over 100 dagen na vandaag hebben we de profielschets nog een keer nodig om het 100 dagen-gesprek met Mark te voeren. Ik zal tot een afronding komen. Arthur gaf het zojuist ook al twee keer aan: 'Op een dag blijven we.' Dat waren de eerste woorden van je sollicitatiebrief en die dag is vandaag gekomen. Mark, Charlene, Tijn, Jurre - daar is hij - van harte gefeliciteerd met de benoeming en vooral van harte welkom op Texel. Dan geef ik nu het woord aan Leo Pieter Stoel, burgemeester Ameland namens de eilanden. Dank u zeer, voorzitter.

Burgemeester Pol; mevrouw van de burgemeester, Charlene; kinderen van de burgemeester, Tijn en Jurre; commissaris van de Koning, de heer Van Dijk; leden van de gemeenteraad; wethouders; De heer Van der Zwaag, voorzitter; geachte aanwezigen. Mark, allereerst van harte gefeliciteerd met je benoeming en installatie als burgemeester van Texel. Bestuurlijk ga je van de bodem van de zee naar een eiland in de zee. Van Almere naar Texel. Ook vandaag blijkt weer dat burgemeester zijn op een eiland iets bijzonders is. Ik werd vanmorgen gebeld door mijn collega van Vlieland, Michiel Schrier: "Leo Pieter, de boot vaart morgen niet. Jij gaat toch? Kan jij zo meteen de mensen toespreken namens de waddeneilanden. Ik red het niet." Mark en Charlene, jullie zullen merken dat de afhankelijkheid van de boot een dimensie toevoegt aan je leven. Michiel kon morgen niet meer terugkomen, want morgen vallen er een aantal boten uit vanwege de harde wind en het hoge water. Bij ons drie meter vijftien plus. Dat betekent dus dat ik hier ook de felicitaties overbreng namens alle burgemeesters van de Nederlandse waddeneilanden. Daarmee welkom in ons samenwerkingsverband. Wij hebben als waddeneilanden een samenwerkingsverband waar we als eilanden gezamenlijk de dingen doen en oppakken. Van harte welkom in dat midden. Er valt veel te doen. Het werd net al even genoemd door de commissaris. We hebben met elkaar een Waddenprogramma opgesteld. De

commissaris is daar mede een grote stimulans in geweest en dat heeft geleid tot een Regiodeal. We hebben 30 miljoen te besteden de komende vier jaar en dat is hard werken. Onderwerpen als wonen, toerisme, economie, duurzaamheid, circulaire-economie en hoe kan het anders, bereikbaarheid, zullen op onze agenda staan voor de komende jaren en niet een klein beetje ook. Naast dat Waddenprogramma hebben we ook nog te maken met een agenda voor het Waddengebied. Niet alleen de vijf waddeneilanden, maar ik geloof dat er iets van 70 organisaties een rol in spelen.

6 Ruimte voor sprekers

A.Th.H. van Dijk (CdK)

Die menen allemaal iets belangrijks te moeten zeggen over de Wadden en de waddeneilanden.

Rob van der Zwaag

Tenslotte hebben we nog een beleidskader Natuur Wadden in het kader van herstel van de natuur. Een heel belangrijk onderwerp waar we de komende tijd

Nick Ran VVD Texel

mee bezig moeten zijn. Dan zijn er op Texel ook nog wel wat bijzondere en specifieke dingen, zoals de visserij en natuurlijk de faciliteiten voor de boot. Wij hopen op een hele goede samenwerking met elkaar. Net zo goed als de twee andere aanwezige voormalige burgemeesters, moet ik nu zeggen, van Texel, Michiel Uitdehaag en Rob van der Zwaag, die ik hierbij heel hartelijk dank voor de goede samenwerking. Ik verheug me op een hele plezierige samenwerking met elkaar, want uiteindelijk kunnen we met zijn vijven meer dan ieder afzonderlijk. Ik heb net goed geluisterd. Volgend jaar rond deze tijd zullen we met elkaar de verhalen over Ouwe Sunderklaas en Sunderklaas uitwisselen en dan zullen we zien hoe we het ervaren hebben. Dank je wel. Heel veel plezier. Dank. Dan ga ik nu naar wethouder Remco van de Belt namens het college. Dank u wel, voorzitter. Beste Mark, namens het college - dat is nu nog Rob, althans in functie, Cees, Riekus en Esther onze gemeentesecretaris - feliciteer ik je van harte met de benoeming tot burgemeester van Texel. Texel is volgens velen de mooiste plek op aarde, het centrum van de wereld. Ik was zojuist nog op een bijeenkomst over erfgoed en daar vergelijk ik het wel eens met een soort zielsverwantschap die veel Texelaars hebben met de bodem waarop ze lopen. Als ik dat aan Texelaars vertel die dat mede met mij voelen, dan krijgen ze een beetje waterige ogen. Dus daar zit echt iets dieps. Nou kom jij hier al geruime tijd, dus jij weet natuurlijk al dat Texel zo bijzonder is, maar echt doorgronden doe je het waarschijnlijk nog niet. Wat Texel zo bijzonder maakt, tot in je vezels laten doordringen, dat kost tijd. Ik raad je aan: neem die tijd vooral. Ondanks de woorden die wij eerder hebben gehoord over dat het een eenzaam beroep kan zijn en dat je misschien ook wel heel erg in de middelpunt staat. Ik zeg: nee, trek je daar niks van aan. Bezoek de dorpen, wordt lid van sportclubs, ga naar het café en zwaai zoals de meeste Texelaars nog steeds doen - zeker de ouderen - naar de bus. Ontmoet zoveel mogelijk mensen en vooral ook buiten je werk. Dan ook juist die anderen dan de usual suspects die je toch veel gaat tegenkomen en die ik hier in de zaal in groten getale aanwezig zie. Ze zullen je verrassen, want wat zo aardig is op Texel is dat bijna iedereen veel verschillende petten draagt. Dus alle mensen krijgen verschillende dimensies en lagen die je allemaal gaat zien en meemaken. Kortom, neem een duik in die wonderlijke haarvaten van onze samenleving. Neem daar de tijd voor en wordt een Texelaar onder de Texelaars. Wat jou hierbij zeker gaat helpen is iets wat wij op Texel al tientallen jaren niet hebben meegemaakt: jij bent een burgemeester met jonge kinderen. Dat is tientallen jaren niet gebeurd op dit eiland. Zoals elke ouder weet, als er iets helpt om te integreren in de samenleving, dan is het wel het meebrengen van jonge kinderen. Dan ga je iets anders meemaken. Ik ben persoonlijk heel erg benieuwd welke dynamiek dat gaat brengen in jouw werk. Texel is uniek, Mark. Dat komt vooral omdat het een eiland is. Ongeveer zo'n 1000 jaar echt. Aan de overkant weten ze dat ook wel, maar echt doorgronden doen ze het niet. Dus naast je duidelijke rollen als verbinder, burgervader, luisteraar en knopen doorhakker is er nog eentje die ik echt speciaal wil benadrukken - ik maak er een beetje gebruik van dat ik weet dat er heel veel Overkanter luisteraars aanwezig zijn - en dat is die van ambassadeur en pleitbezorger. Voor Texelaars is een bezoek aan het ziekenhuis bijvoorbeeld helemaal niet zo vanzelfsprekend of eenvoudig als voor Overkanters. De bulk aan elektriciteit en water komt maar op één manier naar het eiland. Texelse jongeren moeten, soms al als ze zestien zijn, op kamers als ze willen gaan studeren. Veel werknemers moeten vanwege hun werktijden een woning op het eiland hebben. De scholen, sport- en cultuurvoorzieningen moeten in de eigen gemeente staan, want de buurgemeente is gewoon te ver weg. Als er iets aan de hand is met de boot - daar werd al aan gerefereerd - of de fuiken in de veerhavens, dan kunnen Texelaars en de vele bezoekers aan het eiland niet eventjes via een omleiding hun bestemming bereiken. Dan zitten we gewoon op slot. We

willen veel oplossen op Texel en we zeggen ook altijd: "Dat pakken we samen wel op." Daar zijn we goed in, maar we kunnen niet alles alleen oplossen. Als burgemeester zit jij, vaker dan anderen, aan tafels waar je dat besef echt heel goed kunt neerleggen. In Alkmaar, Haarlem, Den Haag en misschien zelfs wel een keer in Brussel. Die zware last hoef je gelukkig niet alleen te doen. Voel je gesteund door een eilandsamenleving die je daarin wil en zal helpen. Krachtig samen optrekken zit in het dna van het eiland, omdat we weten dat het uiteindelijk niet anders kan. We moeten het hier samen doen. Mark, het waren de bewoners van Texel die de vacaturetekst hebben samengesteld. Het was de gemeenteraad die jou besloot voor te dragen als burgemeester. Het was de commissaris van de Koning die je benoemde, maar het zijn je collega-bestuurders en de medewerkers van het gemeentehuis hier die je het vaakst op de gang zullen tegenkomen. Wij zien enorm uit naar de samenwerking en heten jou en je gezin nogmaals van harte welkom in ons midden. Dan geef ik het woord aan mevrouw Van Kampen, burgemeester van Schagen namens onze collega's op de Kop. Dank u wel, voorzitter. Mark en Charlene, gefeliciteerd. Fijn dat je er bent. Ik ben blij dat ik hier als Overkantse mag spreken, voorzitter. Dat is toch altijd wel wat gevoelig op het eiland. Toch kan ik je namens Jan de Boer, burgemeester van Den Helder, Rian van Dam, burgemeester van Hollands Kroon en mijn persoon, van harte welkom heten in de kleinste burgemeesterskring van Nederland. We zijn maar met vier burgemeesters, maar we zijn zo blij met het eiland erbij want we hebben elkaar heel hard nodig. We hebben een kring die elkaar opzoekt als het gaat over die samenwerking. Ook bij ons gaat het over infra, werkgelegenheid en alles wat er op onze agenda staat. Het mooie in de Kop van Noord-Holland vind ik wel dat we het samen doen. Niet alleen die colleges, niet alleen die burgemeesters, maar ook de gemeenteraden. Onze gemeenteraden komen met enige regelmaat bij elkaar, geven adviezen en nemen dat weer terug mee naar huis. We werken goed samen, maar we blijven apart. Ik heb de boodschap goed gehoord. Dat geldt ook aan de overkant, dus maak je geen zorgen. Welkom, Mark! Je weet natuurlijk misschien nog niet zo goed dat het hier altijd waait. Het waait altijd, maar wij als Noordkoppers

Rob van der Zwaag

zien dat als een voordeel. Met een beetje wind gaat alles gewoon zoals het gaat. Soms valt het een beetje mee, soms valt het een beetje tegen,

A.Th.H. van Dijk (CdK)

maar het waait wel lekker door. Als het windstil is moet je er misschien wat wind bij maken, zodat er toch weer wat reuring komt. Ook hier op het eiland. Als het hard waait moet je gewoon rechtop blijven staan. Dan waait het gewoon verder. Als het stormt en je denkt: waar houd ik me aan vast? Dan denk je gewoon aan je collega's in de Noordkop. Wij houden je vast, want we moeten het samen doen. Veel plezier. Dan zal ik even vragen of er nog meer sprekers zijn? Zo niet, dan gaan we naar de Eiland Dichter. Aan u het woord. Ook namens mij hartelijk welkom. De vorige keer dat ik hier stond had ik een gedicht over de M van Michiel. Ik zag dat de M van Mark een hele makkelijke inkopper zou zijn, alleen weet ik nog niks van u dus heb ik dat maar niet gedaan. Waar ik wat meer van weet is van de Texelaars. Dat is belangrijk, denk ik, voor vandaag om de kennismaking die alsmaar meer en meer zal worden, ook in dichtvorm te doen. Het zal vast de kortste bijdrage zijn. Dat heb je zo met gedichten. Mag ik u even voorstellen? Een Texelaar heeft slordig haar. Gemixt model van hozewind en coupe soleil. Een Texelaar mag graag wat harder gaan dan hier en daar is toegestaan. Belandt hij in een sloot, heeft de gemeente het gedaan. Maakt hij of zij het echt te bont, dan is dat voor die nuchter is het halve eiland rond. Een Texelaar is trots. Ons keileem bepaalt de Waddenmaat en wij hebben De Jurk. Een Texelaar werkt hard, houdt van resultaat, niet van procedures en eindeloos gepraat. Je kunt hier burgemeester zijn, ereburger, eiland dichter, maar zelfs die functies bij elkaar maken je nog geen echte Texelaar. Die echte Texelaar, zo wordt beweerd, is hier geboren en gebleven. Hun aantal daalt. Vandaar dat teruggekeerde weggeweesten hun overkantse tijd ruimhartig wordt vergeven. Het levensritme wordt bepaald door wind, tij en TESO. Tel daar een miljoen gasten bij en zie de Texelaar relaxt, maar zelden vrij. Een Texelaar, ach, laat ook maar. Een beeld van 13.000 zielen is altijd fout

Rob van der Zwaag

en waar. Voordat we naar de installatie toespraak gaan van burgemeester Pol... Als u even naar het midden wil gaan, dan zal ik u de ambtsketen omhangen. Beste Texelaars, raadsleden, commissaris, kabinetchef, collegeleden, ambtenaren, familie en vrienden. Wat een ongelooflijk warm welkom! Het is vandaag echt begonnen. Ik ben ongelooflijk blij en trots dat ik hier sta met deze prachtige en ik kan inmiddels zeggen ietwat zware keten om. Hoewel het een eeuwigheid geleden lijkt dat Nick mij belde op de avond van 12 oktober, is het eigenlijk ook allemaal heel erg snel gegaan. Het voelt enerzijds al heel vertrouwd om hier te zijn en te staan en tegelijkertijd ook alsof het grote avontuur pas nu echt gaat beginnen. Ik heb er ontzettend veel zin in om aan de slag te gaan. Ik heb er de afgelopen jaren bewust voor gekozen om een tijd buiten het openbaar bestuur aan de slag te gaan. Ik was het wethouderschap in Almere min of meer een beetje ingerold

en ik was nieuwsgierig naar een andere plek. Het was heel erg bijzonder om wethouder te mogen zijn in mijn eigen stad. De stad waar ik ben opgegroeid en de stad waar ik zo van hou. Ik heb de afgelopen jaren heel veel geleerd. Hoewel ik van mijn werk als adviseur genoten heb, bleef het openbaar bestuur eigenlijk altijd trekken. Het burgemeesterschap leek me wel een mooie uitdaging. Zo zagen we onszelf als gezin een keer. We reden door een gemeente op een zondagmiddag, omdat iemand in de partij had gezegd: "Misschien is dat een gemeente voor jou, die komt binnenkort vrij. Ga daar eens kijken." Het antwoord was eigenlijk snel gegeven. We kenden de gemeente niet, kenden de mensen niet en we hadden er geen gevoel bij. Dus de conclusie was snel getrokken. Als ik ergens burgemeester wil worden en ergens op ga schrijven, dan moet het een plek zijn waar we wel gevoel bij hebben. Een gemeente waar we wel gevoel bij hebben. Toen ik ergens las dat Michiel naar Venray ging en dat Texel op zoek was naar een burgemeester, wist ik: dit moet het zijn, want Texel is het eiland van mijn jeugd. Vroeger zeilden we in de zomer naar Oudeschild, vingen we krabbetjes in de haven en fietsten we eindeloos langs het wad. In de herfstvakanties struinden we over het strand, gingen we in het donker bij de vuurtoren kijken en dronken we warme chocomelk in Den Burg. Texel is niet alleen het eiland van mijn jeugd. De afgelopen jaren bleven we naar Texel komen. Soms een dagje om even uit te waaien of een weekendje als we in de familie iets te vieren of te treuren hadden. De laatste jaren ook als gezin op vakantie. Niet voor niets zei Tijn, toen we vertelden dat we op Texel komen wonen: "Dan kunnen we straks elke dag naar Ecomare en kan ik elke dag naar dat zwembad met die grote glijbaan." Dat moeten we nog even bekijken Tijn, hoe we dat gaan doen. We hebben ons hier altijd, ook vanwege de ontzettende gastvrije Texelaars, allemaal heel erg thuis gevoeld. Texel heeft het allemaal. In de profielschets - vandaag kwam het al aan de orde - beschreef de raad Texel als Nederland in het klein. Dat vind ik treffend. De verschillende landschappen, het strand, de duinen, het bos en het agrarisch gebied, maar ook de vele voorzieningen. Van een luchthaven tot een eigen bioscoop, van meerdere zwembaden tot - niet onbelangrijk - de vele kwalitatief hoogwaardige horeca. Het zal wel eens voorkomen commissaris, dat ik in een restaurant aangetroffen wordt en dan zullen we zien hoe vaak we worden aangesproken. Dat komt goed. Een plek waar het niet alleen voor onze inwoners mooi wonen is, maar waar we meer dan één miljoen bezoekers per jaar mogen ontvangen. Met deze beschrijving voel je automatisch hoe belangrijk de balans op Texel is. De balans tussen de toeristische druk en prettig leven en de balans tussen economie en ecologie. In iedere gemeente is die balans van belang, maar op een eiland is dit misschien nog wel belangrijker. Hoewel Texel er goed voor staat, zijn er ook voldoende uitdagingen. Uitdagingen die andere gemeenten ook kennen, maar die door de eilanddynamiek soms net iets ingewikkelder zijn dan dat ze lijken. Nu is Texel ook het eiland van onze toekomst. We hebben een prachtig huis gekocht in Den Burg en we kunnen niet wachten tot de overdracht plaatsvindt. We willen heel graag snel onderdeel worden van de Texelse samenleving. Met kinderen op school en de kinderopvang hebben wij zomaar het gevoel dat het heel snel gaat lukken. We hebben in de afgelopen weken ervaren hoe warm en gastvrij Texelaars zijn. Ik heb dan ook met enige herkenning, maar vooral met plezier en een klein beetje trots toch al naar het PowNews-item gekeken vorige week over Ouwe Sunder. Wat een geweldige reclame voor Texel en de Texelaars. De komende periode zal in het teken staan van verder kennismaken met het eiland en de Texelaars. We zullen elkaar tegenkomen op formele momenten, maar zeker ook daarbuiten. Ik ben benieuwd hoe Texelaars aankijken tegen het eiland, de gemeente en de toekomst. U mag van mij verwachten en daar kunt u mij op aanspreken, dat ik benaderbaar ben en luister naar de Texelaars. Ik wilde niet voor niets terug naar de gemeente, de overheidslaag die het dichtst bij de inwoners staat. Ik vind ook dat Texelaars mogen verwachten van de moderne gemeente dat deze meedenkt en faciliteert, maar als het nodig is ook duidelijke grenzen aangeeft. Ik sta voor een gemeente die het gesprek aangaat en verantwoording aflegt over de keuzes die worden gemaakt. Een gemeente die werkt op basis van vertrouwen. Het is de laatste tijd in de politiek en het openbaar bestuur - zo net ook nog even - terecht veel gegaan over het thema vertrouwen.

7 *** Eiland Dichter ***

Rob van der Zwaag

De commissaris heeft vorig jaar zijn rede van Texel hier ook aan gewijd. Hij sprak onder andere over het vertrouwen dat nodig is tussen bewoners van een eiland die, als de laatste boot vertrokken is, er met elkaar moeten uitkomen. Ik denk dat daarbij het vertrouwen hoort dat een gemeente moet hebben in haar inwoners en ondernemers. Zeker op Texel. Zonder naïef te zijn en zonder de soms verschillende belangen uit het oog te verliezen, mag een Texelaar van haar gemeente en mij verwachten dat we opereren op basis van vertrouwen. Alleen dan kunnen we samen verder komen. We mogen dan op een eiland zitten, samenwerking met andere overheden zal de komende jaren ongelooflijk belangrijk blijven. Ik kijk ernaar uit om nader

kennis te maken met de collega's van de Kop van Noord-Holland en het Waddengebied. Ik ga langzaam naar een afronding. Ik dank de gemeenteraad voor het vertrouwen dat ze in mij heeft uitgesproken en de ambtelijke organisatie en de griffie voor de organisatie van vandaag. Wat een warm welkom. Ook voor alle energie die er al ingestoken is om mij zo goed mogelijk te laten starten. Ik dank Rob, die de afgelopen maanden meer gedaan heeft dan alleen op de winkel passen en gezorgd heeft voor een goede overdracht. Dank je wel. Natuurlijk ook dank aan familie en vrienden die kritisch meedenken, helpen en af en toe een keer extra op de jongens hebben gepast. Nog niet zo lang geleden zag ik iemand die kant opgaan. Mijn grootste dank gaat natuurlijk uit naar het gezin, Charlene en de jongens. Charlene die samen met mij het avontuur aangaat en die altijd positief naar de toekomst kijkt. Dank je wel voor alles. Op een dag als deze denk ik ook een beetje extra aan Car, mijn lieve moeder, die zo graag op Texel kwam. Wat zou ze trots zijn geweest! Mijn sollicitatiebrief begon met 'Op een dag blijven we.' Hij eindigde eigenlijk met diezelfde zin met daarbij de wens dat die dag de dag van de installatie zou zijn. Die wens is uitgekomen. Ik heb er ongelooflijk veel zin in. Dank jullie wel. Daarmee is een eind gekomen aan deze bijzondere raadsvergadering. Ik dank u allemaal voor uw komst en de vergadering is gesloten.